

א"ל רב לרב יהודי
ממלחה, אצוקר למעט.
אצוקר דלא מהניא
ברבחה. אמר רב יוסף
מרבירי בעיני, רב דאמר
האצוקר למעט נלמד מצד
שרובה פתחים וחלונות
האצוקר יתרות בצורות הפתח
האצוקר יתרות משער השרוב
מבבירי, פרוץ מרובה על
ההעומד אסור בחצי שיש
כל צורת הפתח, מה ויתר
משער האסור מבבירי אינו
הפתח אף פרוץ מרובה
על העומד כ"י. (פ"י מה
ליתר משער שיש) אמר
החתרתו בור אצל פסי
ביארות ל"י אמרי. (פ"י)
אמר שמי בקרקע
בקי נמצא רחב י' פרות
שעבודות שביהא אותה
זו אצל זו, עובי כל פרה
ופרה אמה ו' שליש
אמה, נמצא אצל פרות
שביהא אותה ל"י אמרי.
אבל ל"י יהודי דאמר ח'
שליש הן ח"י אמות
שליש ח"י אצוקר מרובה
על העומד לדבירי הכל
מותר. ר' הדיימנ דאמר
י' טפחים, ובין דימנ
לדימנ פרוץ ל"י אמרי י'
אמור ולי' יהודי י"ג
אמות ושליש. לימא
מסייעי ליה. לרב. דפנות
האצוקר חשיבה בור בתתן
לשיתא כשרות ובלבד
עומד מרובה על
הפרוץ. ודחה רב כנא
דאמר, אלא דתיב בפתחים
ועלונות הללו עד שהא
עומד מרובה על הפרוץ,
משכונם פתחים הללו
לשיתא שימא ננהו, ולי'
ללו תקדו או משקוף. פ"י
שימא על פ"י. א"י
אמר בני שיש. ואף י'
יוחנן סבר לה לאה דרב,
דאמר דאצוקר משער אמות
האצוקר שיש לו צורת